

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

Caput XXX. De tribus quibus inter horas intendat.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

Ad Horas
memoria
Passionis
Christi.

parata. Ad Tertiam, ob amorem quo ego contemptus, conspu-
tus et omni opprobrio saturatus, temetipsam contempnas et vili-
pendas. Ad Sextam, crucifigas tibi mundum, teque mundo ;
cogitans qualiter ego amator tuus pro amore cruci sum affixus,
et ideo omnia mundi delectabilia et suavia, tibi velut crux
sint amara. Ad Nonam, moriaris mundo et omni creaturæ,
videlicet ut amarosa mors mea intimo cordi tuo dulcescat,
et omnis creatura tibi desipiat et vilescat. Circa Vesperas,
hora videlicet qua de cruce sum depositus, recoles in gaudio
qualiter post mortem et omnes labores tuos felici requie in
sinu meo pausabis. Ad Completorium quoque, memor sis
unionis illius beatissimæ, qua unus spiritus mecum effecta,
meipso in summa experientia perfrueris : quæ unio incipiet
per voluntatis meæ et tuæ concordiam, in omnibus tam
adversis quam prosperis, et in futuro complebitur per gloriam
sine fine mansuram. »

CAPUT XXX.

DE TRIBUS QUIBUS HOMO INTER HORAS INTENDAT.

SI quis etiam Horas canonicas devote cantare voluerit, his
tribus intendere studeat. Ab exordio Horarum usque ad
psalmos laudans extollat abyssum humilitatis, quo illa excel-
lentissima divinitatis majestas a summo cœlorum se inclinans,
in vallem miseræ nostræ humiliter se dejecit. In qua humi-
litate, Deus Angelorum factus est hominum frater et socius,
imo et humilis servus, secundum quod ipse dicit : *Non veni
ministrari, sed ministrare* (MATTH. XX. 28), et ob reveren-
tiam illius humiliationis inclinet se devote. Inter psalmos

vero, extollat inscrutabilem Dei sapientiam, quæ tam dignanter cum hominibus conversata, per semetipsam dignata est hominem salutaribus instruere verbis et monitis, gratias agens ei, dum inclinatur, pro omni doctrina et verbis mellifluis, quæ unquam de Corde et ore ejus dulcissimo profluxerunt. Item gratias agat pro omnibus verbis Prophetarum, prædicationibus et dictis Sanctorum; quia et illa veraciter Spiritu Sancto instigante protulerunt. Item pro omni gratia et spirituali influxione, quam per semetipsum Deus homini secundum beneplacitum suæ voluntatis inspirare dignatur. Post psalmos usque ad finem Horarum, extollat dulcissimam benignitatem, in qua se exercuit in omnibus quæ fecit aut passus est; gratias agendo pro omnibus desideriis, orationibus et omnibus quæ fecit aut pertulit pro nobis; specialiter quidquid illa hora sustinuit ipsi gratias referamus.

Humilitas,
sapientia et
benignitas
Domini.

CAPUT XXXI.

QUALITER HOMO HORAS SUAS INCHOET, ET QUID SIT MINIMUM
BONUM QUOD HOMO FACERE POTEST.

APPARUIT aliquando Dominus famulæ suæ in somnis, quem inter alia requisivit, si quemadmodum legitur de vitiis, quod nullum peccatum adeo leve sit, si veniat in usum, quin fiat mortale¹, etiam virtutes ex consuetudine factæ majoris meriti coram Deo reputentur. Cui Dominus: « Etiam nullum bonum adeo parvum est, quin ipsa consuetudine magnum appareat coram Deo. » Tunc illa: « Quid est minimum bonum in quo se homo utiliter et frequentius valeat exercere? » Cui Dominus: « Ut homo devote et

1. Quod non est intelligendum sensu theologico, sed moraliter tantum.